

2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)

Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρότης
μάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

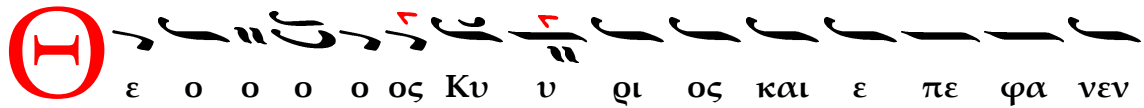
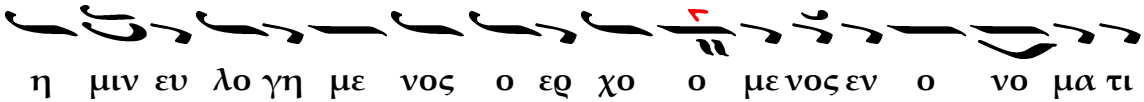
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν

η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμννάμην αὐτούς.

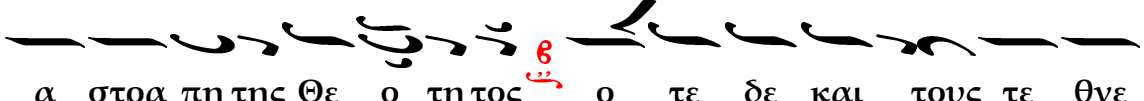
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

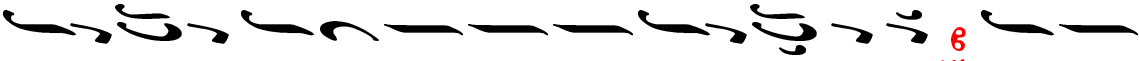

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου

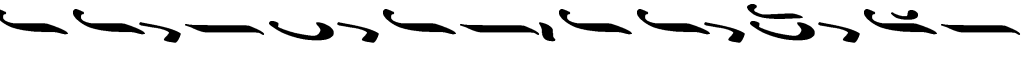

τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας τη

α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε

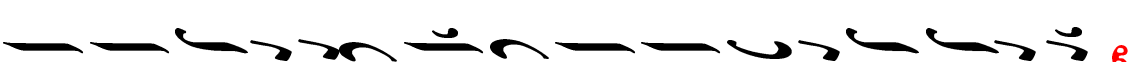
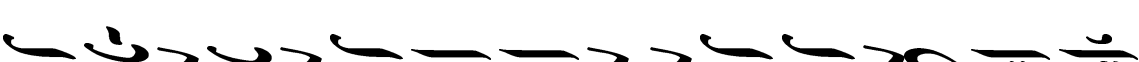

 ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι

 αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο

 δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π

 αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα τα

 σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσ φρα γι

 σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ

 ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον

 αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω

 ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Ο

 ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε

 λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο νι

 κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και

νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α νε
στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε
ε λε ος

Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε
πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μυ
ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι
α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα
ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο το
κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ ρου του Υι
ου ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να τος τε θνη
κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω ης η ξι ω
θη μεν τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν την αρ χαι αν α
πο λαυ σιν δι ο ευ χα ρι στουν τες δο ξο λο γου ου

μεν ως κραταιον Χριστον τον Θεον ημων και μονον πολυ
ε ε ε λεον ^Δ

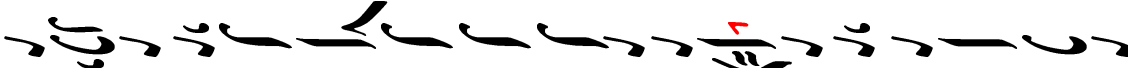
Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθηναι μη κωλυ
υ υ υ υ σας ^θ την πετραν της πι ι στε ως α να
στας παρεσχες πασι Κυριε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφοροις γυ
ναι ξιν α γαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως ^θ κοι νην
γαρ ε ορτην συναυτοις ε ορτα α ζομεν εις δοξαν
και τιμην της σης α να στασεως και δι αυτων φιλανθρωπε
Κυ υ ρι ε τω λα ω σου παρασχουτο με γα ε ε
ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευλογημε ε νη υ παρχεις Θεο το
κε Παρθε νε υ μνημεν σε ^θ δι α γαρ του εκ σου σαρκω
θε εντος ο Αδης ηχ μα λω τι σται ο Αδαμ α να
κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρωται η Ευ α η

 λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θανα α τω ται και η μεις ε

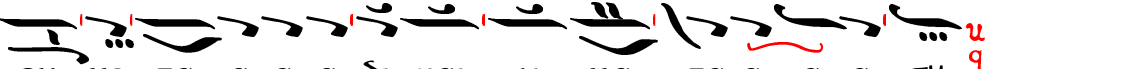
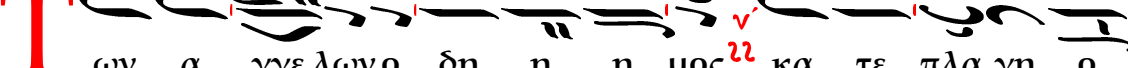
 ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι ο α νυ μνην τε σβο ω ω μεν

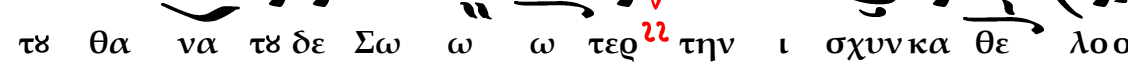
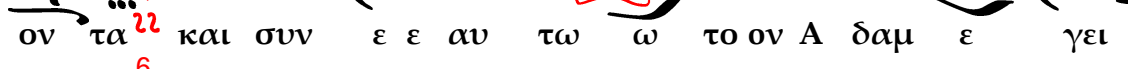
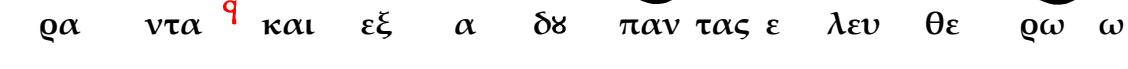
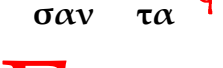
 ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ²² δι δα ξο ο ο

 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ⁹

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος ^{ν'} ²² κα τε πλα γη ο

 ρω ω ων σε ^{ν'} ²² ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα ^u ⁹

 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{ν'} ²² την ι σχυν κα θε λο ο

 ον τα ^{ν'} ²² και συν ε ε αυ τω ω το ον Α δαμ ε γει

 ρα ντα ^u ⁹ και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω

 σαν τα ^u ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ²² δι δα ξο ο ο

 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ⁹

Τ ι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{ν'} ²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϛ μνη η μα τος

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϛ

Λ ι ι α αν πρω ι μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε

θρη νϛ ο ο και ρο ος πε επαν ται μη κλαι ε

τε την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϛ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θς ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σς Σω ω ω ω

τερ^u_q ε νη χδν το αγ γε ε ε λδ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νδ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^u_q ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τς μνη η μα τος^u_q

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^u_q

Π ρο σκυ νδ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τς τς Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^u_q την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

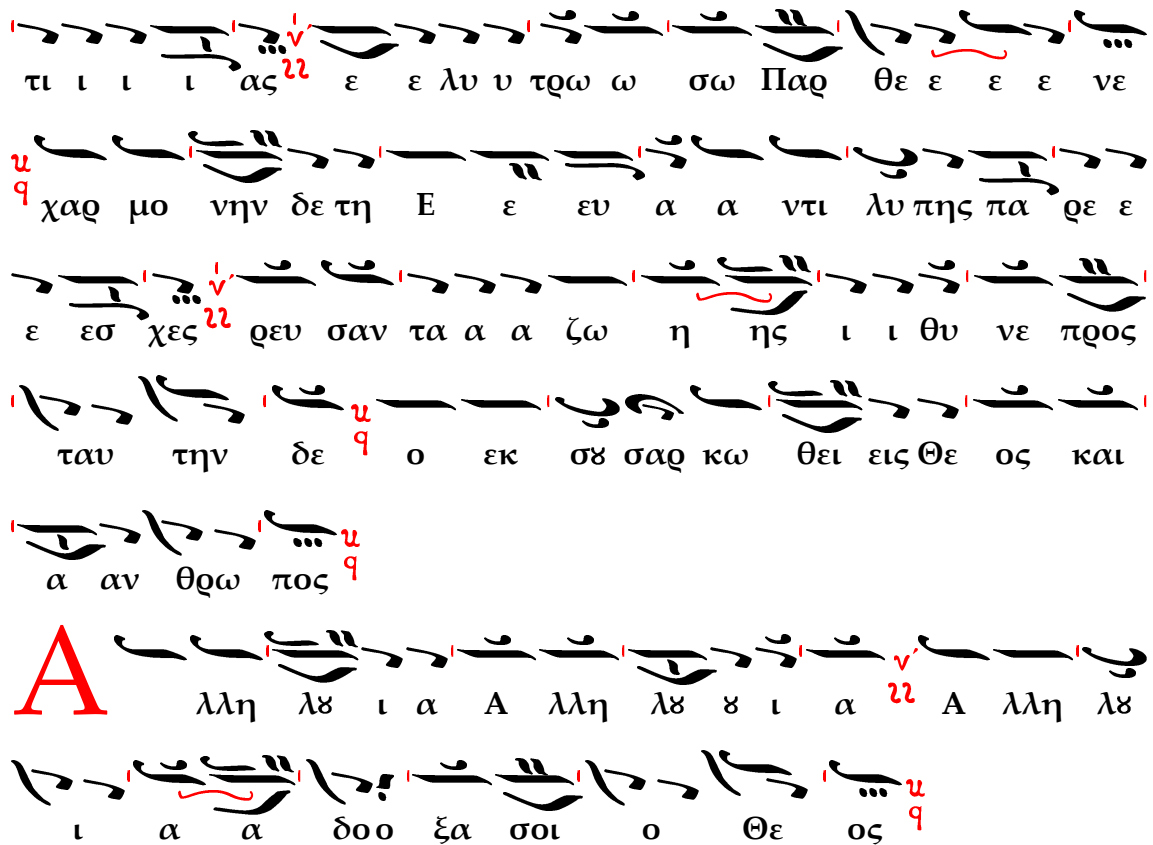
Α α γι ος Α γι ος^u_q Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^u_q

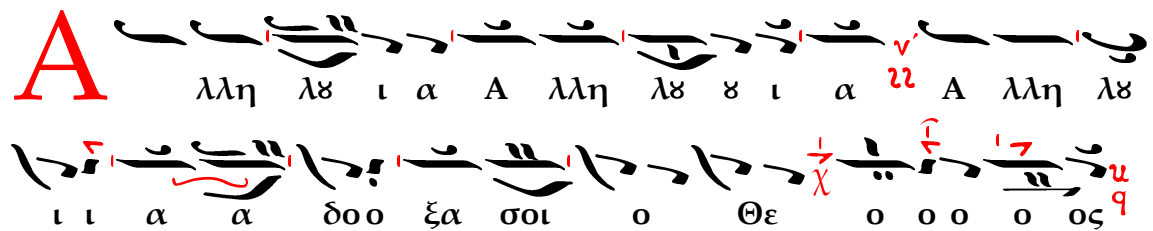
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω ω

ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^u_q

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

Τὸ τρίτον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

καρδιασπρος σε Σω τηρ σωσονμε ση ε πιλαμψει

Ελε η σον η μας τους πταιοντας σοι πολ λα καθ

ε καστην ω ραν ω Χρι στε μᾶ και δος προ τε λους τρο

πους του με τα νο ει ειν σοι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Αγι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το α

γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ ε στιν

ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Ει μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις ι

κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εκ θρου α μα και αν

θρω πο κτο ο ν᾽

Τοις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ τον

σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν᾽ θν ται

και γα αρ οι εκ θροι οι μᾶ

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην ς

Α γι ω Πνευ μα τι ζωαρχι ι α και γε ε ρα ας
παντα γαρ τα κτιστα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη ρει εν
Πατρι ι δι Υι ου ου δε ς

Αντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι κα σιν
ο ρει τω α γι ω ς οι ουδα μως σα λευ ονται προσβο λαι αις
του Βε λι ι αρ ς

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να τω
σαν οι θει ως ζω ντες ς ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα
βδω τον κληρον αυ του ς

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην ς

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα σο φι

 α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα στε ε

 φονται Μαρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

 ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν

 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ

 κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

 ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν

 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ

 κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

 ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν

 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων

 κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

χ ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πασι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὸν δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ

ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σ οι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μθ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ Δ

Πνευμα σὸ το ἀ γι ον μὴ ἀν τὰ νε λῆς ἀπ ε μὲ

Α πο δος μοι τὴν ἀ γαλ λι α σιν τοῦ σωτη ρι ου

σὸ ^Δ καὶ πνευματι ἡ γε μο νι κω στη ρι ζον με ^Θ

Δ ι δα ξω ἀ νο μους τας ο ὅς σὸ ^Δ καὶ ἀ σε βεις

ἐ πι σε ἐ πιστρεψῶ σι ^Θ

Ρ υ σαι με ἐξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μὲ ἀ γαλ λι α σε ται ἡ γλωσ σα μὲ τὴν δι

καὶ ο συνηνσὸ ^Θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου ἀ νοι ξεις ^Δ καὶ το στο

μα μὲ ἀ ναγ γε λει τὴν αι νεσιν σὸ ^Θ

Ο τι ει ἡ θε λη σας θυ σι ἀν ε δω κα ἀν ^Δ ο

λο καν τω ματα οὐκ εὐ δο κη σεις ^Θ

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι ἀν συν τε τριμ με νην καὶ τε τὰ πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ οὐκ ε ξου δε νω σει ^Θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α στήν

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νης α

να φο ραν και ο λο καυτω ματα ^ε

Τ ο τε α νοι σς σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σς

μο ος χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{ζ'}

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα θως προ

ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γὰ ε λε ο ο ος

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα
α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω
ων ε εγ κλη μαα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νασ των αι ω
νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε σβει ει ει
αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα α α λει
ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω ων ε εγ κλη
μαα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο μη

μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα α
α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει πεν

ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι ον ζω ω ην

και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ὧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀμβακούμ μέλπω, μάκαρ.

Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Αἰσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνῆσαι τὸν Θεῖον, καὶ χάριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Δόξα.

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφῆτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ Θεός ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ωιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α´. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ´. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας ἐβδελύξω παμμακάριστε.

Δόξα.

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅρος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὥφθης Πάναγνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακούμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περισῶζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτω πίστει σε ἀεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται,* καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ

ζωή τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν,* καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχ. Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,

Εἰς συντέλειαν Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.

Δευτερίῃ Ἀββακούμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄστν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου καὶ Θεοφίλου.

Στίχ. Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλντον χωρίον,

Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὦντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,

Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου, ἀσκήσαντος ἐν ἔτει ,αξ΄ (1060).

Στίχ. Ὑλῆς ὑπερβὰς τὴν δυνάδα, παμμάκαρ,

Παρίστασαι νῦν τῇ ἀϋλῳ Τριάδι.

Ὁ ἅγιος Ἀβιβος (ὁ Νέος) ἐν πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς πῦρ Ἀβιβος εἶπεν ἀλγεῖν οὐκ ἔχω

Ἐχων συνόντα τοῦ πυρὸς τὸν Δεσπότην.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Σολομών, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκει Σολομών, οὐχ ὁ τοῦ Δαβὶδ γόνος,

Ἀλλ' ὁ Σολομών, ἀρχιποιμὴν ποιμένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χριστὸν ὡμολόγησε Μωϋσῆς ᾧδε

Καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἐν Ἐδὲμ λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββακούμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Καλαμιθάσης τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Θεῖος Ἀββακούμ Χριστὸν ἐν γῇ δοξάσας,

Πρὸς Αὐτὸν ἐλθὼν ἀντεδοξάσθη πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐγκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἐγκλειστος Ἀθανάσιος ἐν σπηλαίῳ,

Ζῇ τῷ Σπηλαίῳ τεχθέντι καὶ ταφέντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἐτέρου Ὁσίου Ἀθανασίου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Καὶ σύ, Ἀθανάσιε, σὺν συνωνύμοις,
Χαῖρε τὸν Ἀθάνατον ὁρῶν Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Ε΄ τοῦ Οὔρεση,
βασιλέως τῆς Σερβίας.

Στίχ. Τί μοι τὸ φθαρτὸν πρὸς τὸ Χριστοῦ μου στέφος;
Κράζει Στέφανος βασιλεὺς χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Ἑλένης-Ἐλισάβετ, βασιλίσσης
τῆς Σερβίας.

Στίχ. Τὴν Προδρομοτόκον στεῖραν ὑπερβαίνει,
Βασίλισσα δεικνύσα στεῖρας εὐτέκνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰεσσαί,
Ἐπισκόπου Τσιλκάνσκ, καὶ μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
Ζεδαζβέλι, θεμελιωτοῦ τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Γεωργία.

Στίχ. Ὁ Ἰεσσαὶ γεώργιον Ἰωάννου,
Λαὸν ποιμάνας Χριστοῦ ἐν Γεωργία.

*

Τῇ β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός (**π.ή.**), σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς
Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
τῆς ἐπονομαζόμενης Γεροντίσσης, καθ' ἣν ἐορτάζομεν τὴν
εὔρεσιν τῆς θαυματουργοῦ καὶ χαριτοβρύτου εἰκόνης Αὐτῆς, τὴν
κατάσβεσιν τῆς ἐν ἔτει ,α'Θμῆ' (1948) ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, ἐν τῇ
Ἱερᾷ Μονῇ Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὡς καὶ τὰς πολλὰς
Αὐτῆς θαυματουργίας.

Στίχ. Πυρὸς ἡμᾶς ἔσωσας μανίας Κόρη.

Ἐνθεν τὰ σῶστρά σοι ἐκτίνομεν πίστει.

Παρθενικὴ Μαρὶη ὁλοῆς σαώζει ἀμᾶς πυρῆς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι **ζ** ος γε ννα ται δο **ξ** α σα τε **χ** ρι **ζ** ος εξ **σ** ρα νων
α πα ντη σα τε **χ** ρι **ζ** ο ος ε πι γης υ ψω θη τε **α**

σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η και εν ευ φρο
 συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
 ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι αρ
 ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε ν σαρ
 κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο η
 σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων α γι ος
 ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της Χρι
 ς εκ της Παρ θε ν α νε ε βλα ση σας εξ ο ρας ο
 αι νε τος κα τα σκι ου दा σε ος ηλ θες σαρκω
 θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος και Θε ος δο ξα
 τη δυ να μει σ κ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτισ των της με

γα λησβλ λη ης σθ τον αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε χο
 με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν θε ο γνω σι
 ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ νυ κτος ορ θρι ζον
 τες δο ξο λο γω μεν σε φι λα ανθρωω πε

ὥδὴ ς'

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν ε
 να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε
 νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα λα βων δι
 ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θορον η ης γαρ
 οχ υ πε ςη ρευ σεως την τε κς σαν κα τες χεν α πη
 η μα αν τον

ὥδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε
 βς προ ςα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος
 α πει λην οκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με σω της φλο
 γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ρων Θε
 ος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει
κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα το φλε
γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος Παρ θε νη ην
υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ νον τες α α να μελ
ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις πα α σα τον Κυ ρι ον
και υ περ υ ψω τω εις παν τας τας αι ω να α α
ας

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το
 κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το
 κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το
 κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

6

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

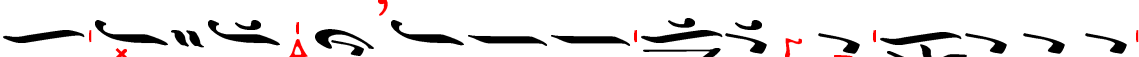

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

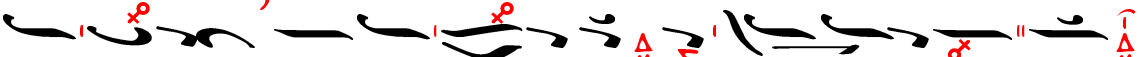
ὥδῃ θ'

 Με γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ς ρα τευ

 μα των

 Μ υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

 ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρς βι κον την

 Πα ρα θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω α

 νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σος ο Θε ος

ον α νυ μνδντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μδ ς τη
ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν δο ο
ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα τε ευ μα
α α α α των

M υ ςη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο ρω
ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα νον το ο
ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νον χε
ρδ ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα ατ
νην χω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε
κλι ι θη ο ο α χω ρη τος Χρι ι ςο ο ος ο
Θε ε ος ον α νυ μνδ ντες με γα α λυ υ υ
υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

* την φα ατνη η η ην χωω ρι ι ι ον εν

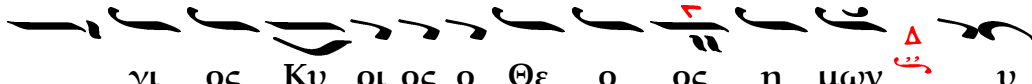
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

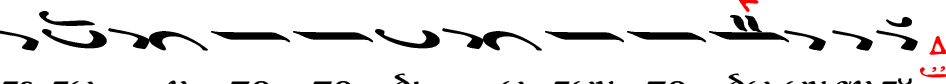
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

Α   (δίσ)
γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

Α
γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τς

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε'.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἑμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὥφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

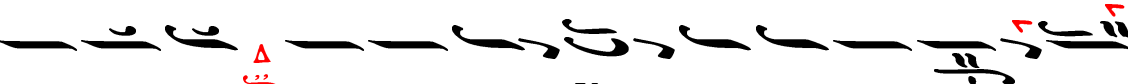
Θεοτοκίον

Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὧν ἡνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις ἄδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι

Π
α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ὧ ὧν ου

ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν
 τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
 του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
 ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄)

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει τε αυ το
 ον παν τα τα α ζρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το υ
 δωρ το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα τω σαν
 το ο νομα Κυ ρι ι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θησαν αυ τος ε νε
 τει λα το και ε κτι σθησαν

Ε στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να τς αι
 ω νο ος προ σταγμα ε θε το και ου ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κον τες και πα
σαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι
δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φοο
ρα και πα ασαι κεδροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρχον τες
και παν τες κρι ται γης

Ν ε α νισ κοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα νε ε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ου ο τι υ
ψω θη το ο νομα αυ τω μο ο νω

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τω ε πι γης και ου
ρα νω και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ του

Υ μ νος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις Ισ

ραηλ λα ω ε γγι ζοντι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ τον

και οι Υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι τω βα

σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω εν

τυ μπανω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

Ο τι ευ δο κει ει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ λι

α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τῷ Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λεγ

μῶς εν τοις λα οις

Του δησαι τῆς βασιλείας αὐτῶν ἐν πε-
εδαῖς καὶ τῆς ἐν
δόξης αὐτῶν ἐν χειρὸ πεδαῖς δι-
ρῆς

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται

πασι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

Πασα πνοὴ καὶ πασα ἄκτις σε δοξάζει
Κυ-υ-υ-ρι-ε-ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ θα-
νατο-
οῦ κατήργη-
την ἐκ νεκρῶν σου οὐ-
ως μονοθεῖς φι-
λα-
αν-
θρω-
ω-
πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοὶ πῶς οἱ στρα-
ταὶ ἀπώλεσαν τὴν οὐνοῦντες το-
οῦν Βα-
λε-
ε-
δι-
α-
τι-
γα-
ρ-
ο-
λι-
θος οὐκ ἐφυλάξε-
την
πε-
ε-
τρα-
ν-
τή-
ης
ζω-
ω-
ης
η-
τον-
τα-
φεν-
τα-
α-
α-
δο-
τω-
ω-
σαν
η-
α-
να-
στα-
αν-
τα-
α-
προ-
σκυ-
νει-
ει-
ει

τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η η μιν δο ξα τω
πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω τηρ η η μω ω ν δο
ο ο ξα α α σοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

Χαι ρε τε λα οι και α γα λλι ι α α α σθε Αγ γε

λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η μα

α α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α το ει ει πων

Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο ο Σω τη ηρ

του κο ο ο ο σμου και ε πλη ρω σε τα συ υμ πα αν

τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι ρε τε λα οι οι οι

και αι α γα λλι α α α α σθε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν ψα λ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Αγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συ λ η ψε

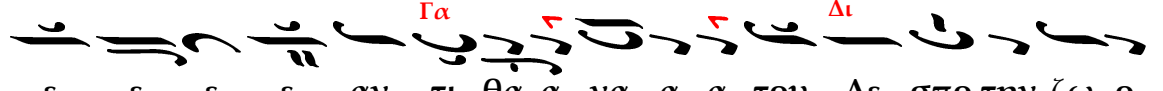
ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε

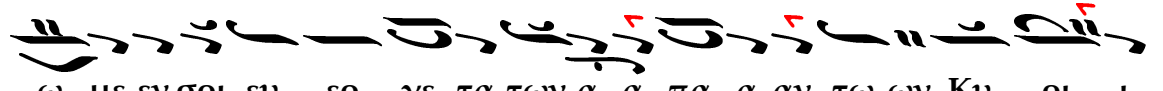
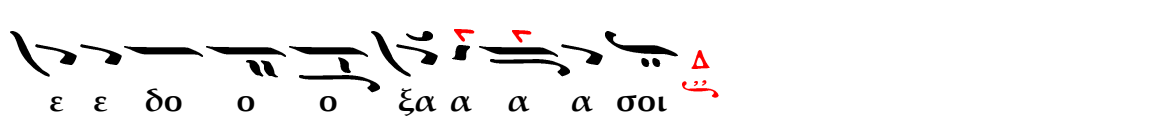

 κο ο ο μι ι ι ι σεν ^θ Αγ γε λος δε το ον λι ι ι θον

 του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση α να στα

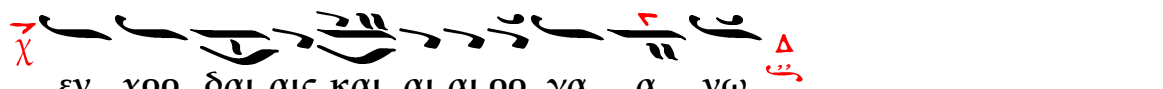
 α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ^θ ο με ε ε ε

 ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ ης ευ φρο συ υ υ νης

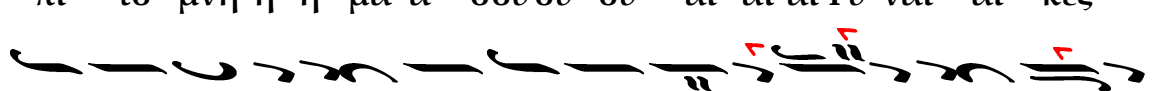
 συμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων ο δε ε

 ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο

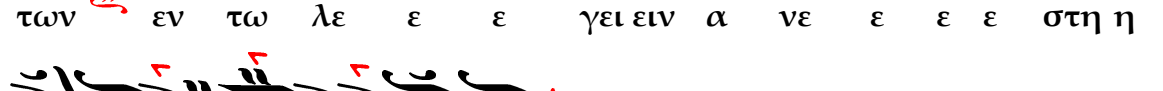
 δο την κη ρυ υ υ τω ων η η η μιν ^Δ δι ο βο

 ω με εν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν των Κυ ρι ι

 ε ε δο ο ο ξα α α α σοι ^Δ

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

^χ εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω ^Δ

E ρ ρ αν αν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ ων ε

 πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ ναι αι κες ^Δ

 και ε πλη σθη χα ρας το στο ο ο μα α α α αυ

 των ^Δ εν τω λε ε ε γει ει ν α νε ε ε ε στη η

 ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος ^Δ

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον

Α ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο ον
τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως δι η
μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη τρι η
με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ νη σα τω σαν
αυ του την εκ νε κρων Α να α α α στα α α α σιν
δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο σμου τα α πε ε ε
ρα α α τα

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ

των πε νη τω ω ων Σου ου ου εις τε ε λος

Ε σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η η β
λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε ος και αι
αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κο σμω ζω η η ν
αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το με ε γα α ε
ε ε λε ε ε ος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι

παντα τα θα α αυ μα α α σι α α σου

Ο ν τως πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ες τον

λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος

η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνωωσιν οι

φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου ου μνη

μα ατος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων κοιμω ω με

ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε ε ψαν α αυ τον και

τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε ε και αι γυ υ

μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη αυ τε ξου σι ω ως ως

Θε ε ος κα τα λι πων και εν τω ω τα φω τα εν τα

α φι α α α α αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου

δαι αι αι οι πω σ ου δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α ας

σφρα γι ι δας ο τον θα να τον πα τη σας και τω

γε ε νει ει των αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον

ζω η ην δω ρου ου ου ου με ε ε ε νος και το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἑωθινὸν Ε΄.

Ἦχος Πα ρ

Πα
Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι
ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Πα
Ω των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α
τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο θο
νι ι ι ι οι οισ μο ο ο νοις ε δω ω κα ας εν
νο η η σαι Σου ου ου την α α να α α α
α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι Κλε ε ο ο
ο ο πα συμπο ρευ ο ο με νο ο ος ω μι ι ι
λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ θε ε ε ως σε ε α
αυ το ο ο ο ον φα α νε ε ε ροις δι ο ο
και ο ο νει ει δι ι ι ι ι ζη η ως μο νος πα
ροι κων εν Ι ε ρου σα α λημ και μη με ε τε ε ε
χων των εν τε ε λει βου λε ευ μα α α α α τω
ων α α αυ της αλλ ο πα α α αν τα προς το του
πλα σμα α τος συμ φε ε ρον οι κο νο ο μων και τας πε ρι

 Σου προφη η τει ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας ⁹

 και εν τω ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω

 ω ω σθη ης α α αυ τοις ^{Δι} ων και προ ο του του ου αι

 αι κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι ⁹ προς γνω ω σι ιν

 σου ^{Δι} α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το ⁹ οι και τοις μα

 θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε

 ε νοι οι οι οις ⁹ η η η η δη τρα α νως ²² ε κη ρυτ

 τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ⁹ δι ης

 ε λε ε η σο ον η η μας ⁹

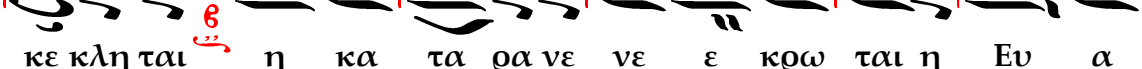
Καὶ νῦν...

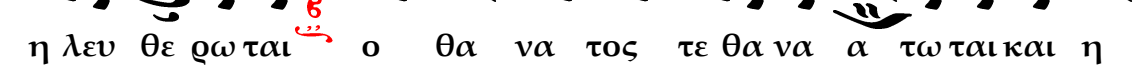
³Ηχος Δι - θ

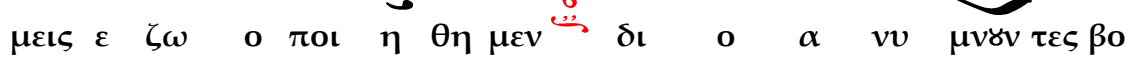

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο το

 κε Παρ θε ε ε νε ⁶ δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

 θε εν τος ⁹ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται ⁶ η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρωται ⁶ ο θα να τος τε θα να α τωται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ⁶ δι ο α νυ μνην τες βο

ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψις οἱς
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι ι α

μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε δο
ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με γα αλην
σχ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ
παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σχ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο ο ο
σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ας τδ κο ο σμδ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σδ εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να τδ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο

νο μα α σδ εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σδε φ η μας κα θα περ

ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μὲ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τὰ ποι
ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος μὲ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σθ
ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκᾶ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος Α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι ω
ων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι οος ο Θε ε ος A α α α α γι
οος ι σχυ υ ρος A γι ο ο ος α θα α α α να
α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η
μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α
σωμεντω α να στα ντιεκ τα φ8 και αρ χη γω ωτης ζω ης
ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το
νι κος ε δωκεν η μιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾱ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Kυ ρι ε E λε ε η σον

Kυ ρι ε E λε ε ε η σον

Kυ ρι ε E λε ε ε η σον

Kυ ρι ε E λε ε ε η σον

Kυ ρι ε E λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ςας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος Θε ου α θα
να τος υ πα ρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρεπτως ε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

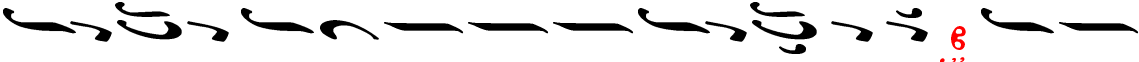
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας τη
 α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
 ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πασαι
 αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο
 δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη

 α στραπητης Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε

 ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στησας πα σαι

 αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο

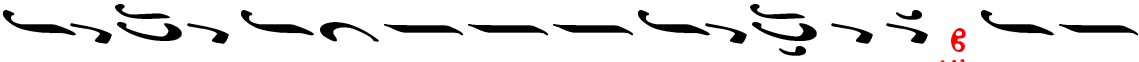
 δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη

 α στραπητης Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε

 ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στησας πα σαι

 αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο

 δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι οι οι

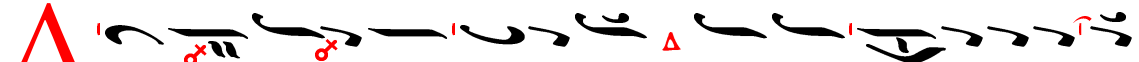
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη
α στραπητης Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι
αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο
δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων
αν ε λα βε τε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλην τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Γα φ

Πα Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι ω

νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη λαι αι ω ερ
 χε ται α πο τε κειν α πορ ρη η η η τως
 χο ρευ ε η οι κς με ε ε ε νη α κς τι
 σθει ει σα δο ξα σον με τα Α γγε ε ε ε λων
 και των ποι με ε νων βλ η θεν τα ε πο φθη η
 η ναι παι δι ον νε ον τον προ αι ω νων Θε ο ο
 ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η
 μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο ν η η
μα ας

N $\varepsilon \quad \varepsilon \quad \Delta v \quad v \quad v \quad v \quad v\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \delta v \quad v \quad v\alpha \quad \alpha \quad \alpha$

μ_{is} Δ

53

A ^{Δι} α α α α α α α ρα α α α ^{Ζ'} α
 α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^Μ ο ο ο ο ο ο ο ος ^{Δι} Ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ
 υ ρυ ^{Ζ'} υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ^Δ
A ^{Δι} α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ι ος ^Δ Α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α ^Δ Α θα α α α α α α

να α α το ος ^Δ
E ^{Δι} ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η ^{Ζ'} Ε λε ε
 η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ^Θ η η η η η μα
 α α ας ^Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΖ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριζ' (117ος).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

Ἰσχυ υς μὲ καὶ υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος καὶ
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος
καὶ το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

Ἰσχυ υς μὲ καὶ υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος καὶ
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ
σα ας μὲ καὶ ε γε νθ μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ἰσχυ υς μὲ καὶ υ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος καὶ
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι α α αν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(στ' 10-17).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκούτου τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

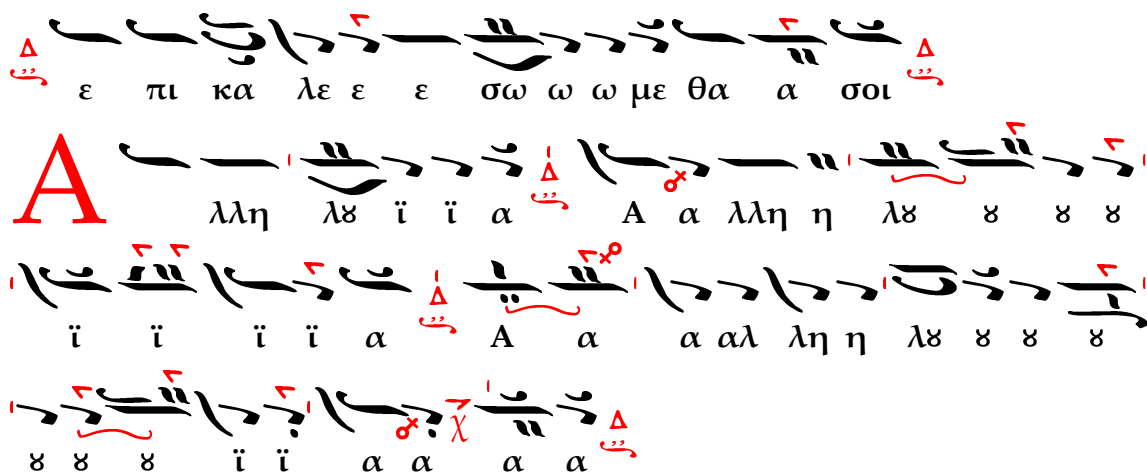
Ἀλλη λη λη ι ι α Α α λλη η λη ς ς ς
ι ι ι ι α Α α α α λ λη η λη ς ς ς
ς ς ς ι ι α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τς Θε ς Ι α α κωβ

Ἀλλη λη λη ι ι α Α α λλη η λη ς ς ς
ι ι ι ι α Α α α α λ λη η λη ς ς ς
ς ς ς ι ι α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

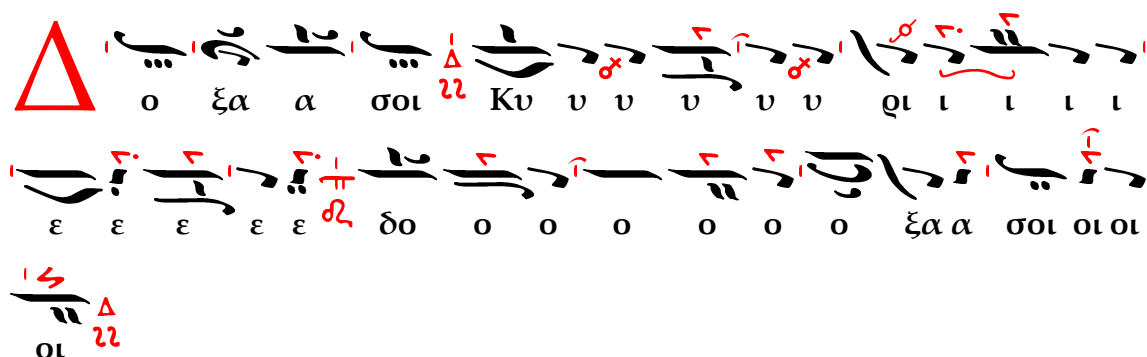
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχὼ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

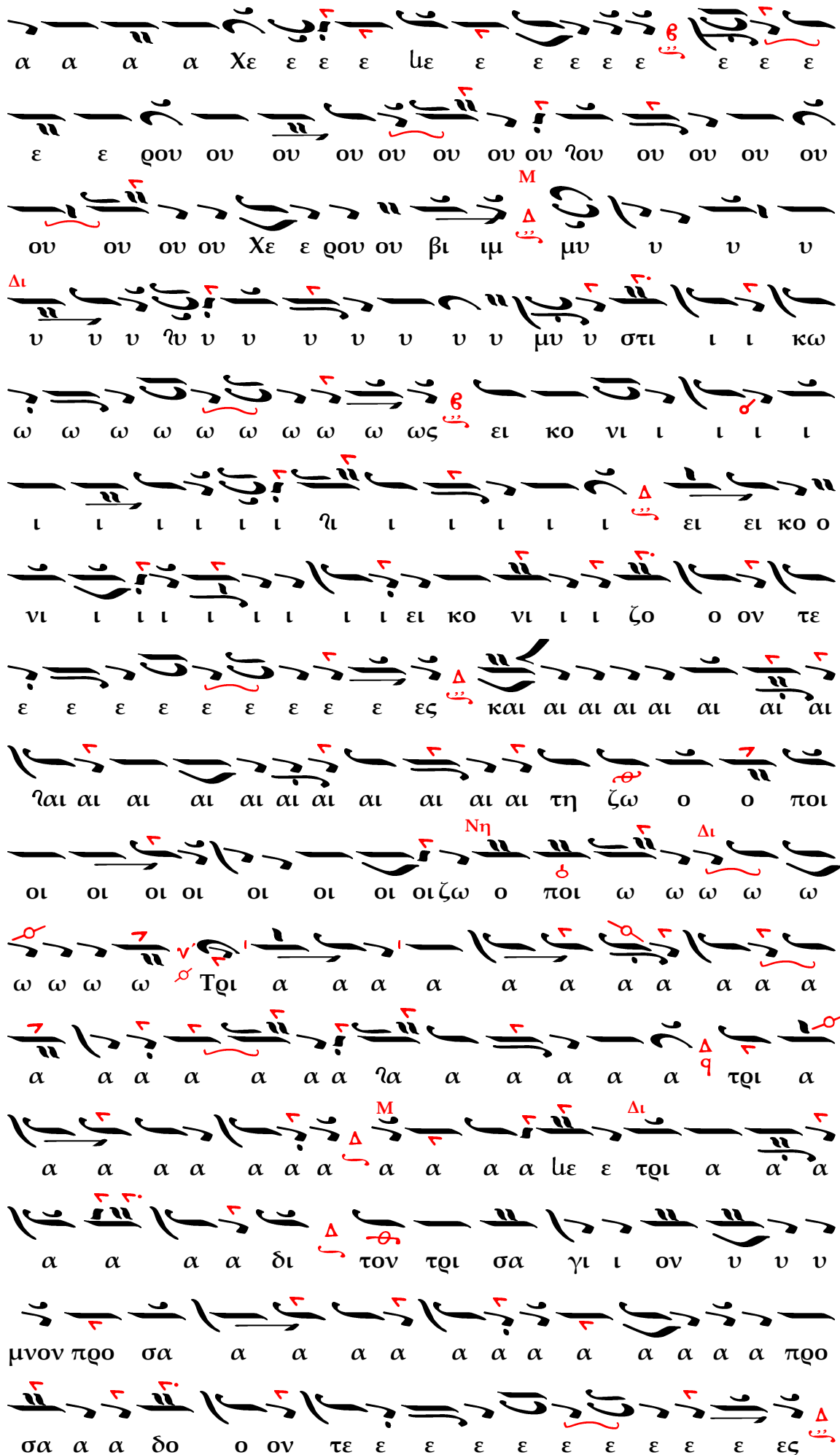
Ἦχος ὧ Δι ϝ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ϝ Δι - ϝ

α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μν υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μν υ στι ι ι κω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

γαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α α α τρι α

α α α α α α α α α α λε ε τρι α α α

α α α α δι τον τρι σα γι ι ον υ υ υ

μνον προ σα α α α α α α α α α α προ

σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-Θ

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϝ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϝ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός,

Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τϑ πνευμα το ος σϑ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ

πληρης ο ϑ ρα νος και η γη της δο ξης σϑ ω σαν να εν

τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς μεν σε Ευ λο γς ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα

σς ο Θε ος η μων * καὶ ἄλλως : ο Θε ο ος η

η η μων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως μα

α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο το ο

ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και πα να

μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι μη τε ε ε

ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν τη η η ν

τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου

βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο ο ξο τε ε ε

ρα α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα α α

φι ι ι μ τη η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε

ο ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε κου ου ου ου ου σαν την

ον τω ω ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

[illegible]

[illegible]

ιε ρα α α α ιε ρα α α ιε ρα α ρα ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

α ιε ε ε ε ε ρα α α α α ιε ε ρα α

α α α α ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ι α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η α αλ λη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι α α πα α α α α ρα α α α α α α α

α α α λι ι ι ι ι ι ι ρα α α α α α

α α α α α α α α λλη η ρη η η η η η η

η ιε η η η η η η η η η η τι ι ι

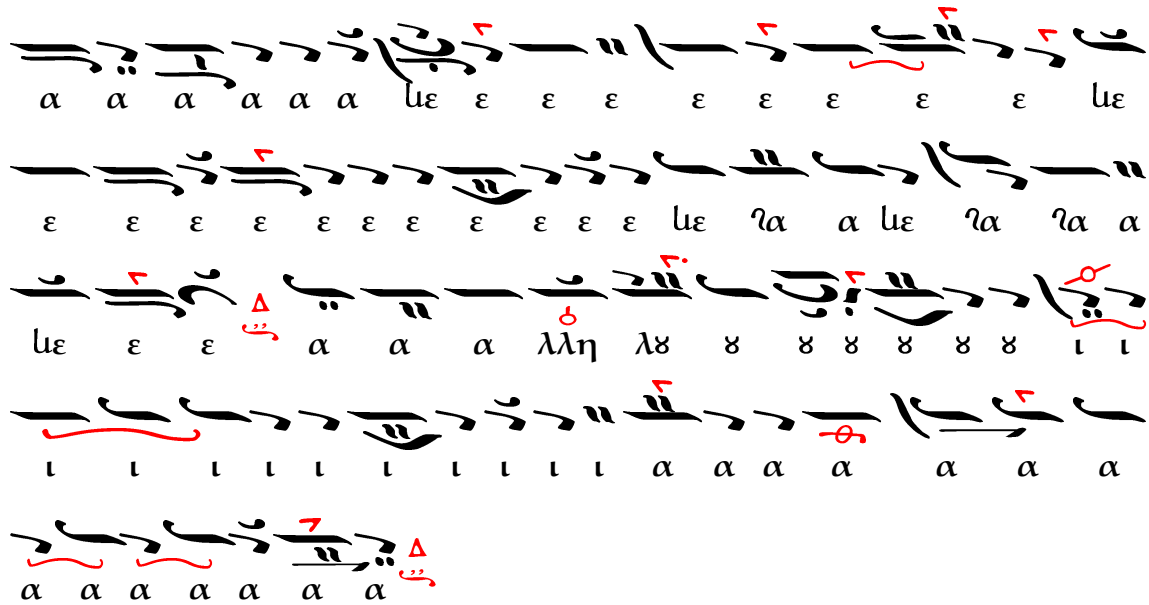
ι ι τι ι ι τι τι ι ι ι ι τι ι ι τι τι

ι ι ι ι τι ι ι τι τι ι τι ι ι τι ι τι ι

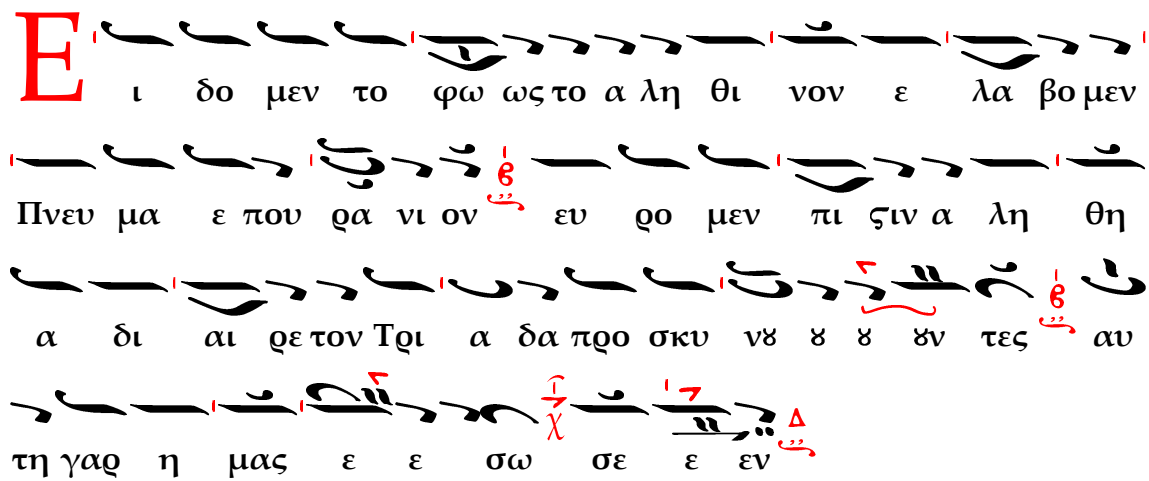
τι ι ι ι τι ι ι ι τι ι τι ι ι ρι ρι τι ι

τι ι ι τι τι ι ι ρι ρι ι ι ι ι τι ι ι τι

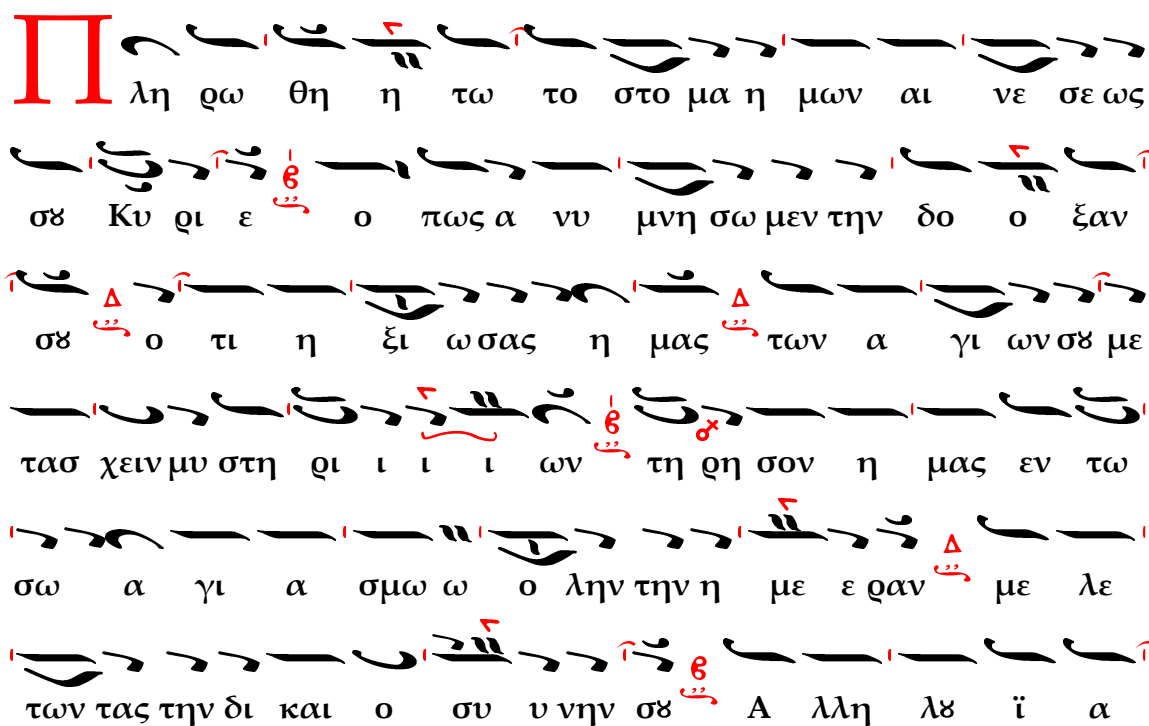
τι ι ι ι ι τι ι ρα α α α ρα α α α

Ἦχος Δι

Ἦχος Δι

Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με νον

α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι

ω ω νο ο ος